

Redaktør Grove død

Som vi tidligere har meddelt det, blev fhv. redaktør og landstingsmand S. Chr. Grove juleaftensdag ramt af en hjerneblødning og indlagt på St. Elizabeth-søstrenes hospital. Hjerneblødningen efterfulgtes af en lammelse. Efter nogle dages forløb blev Grove overført til hjemmet i København. Her stødte senere endnu en hjerneblødning til og i går eftermiddag døde Grove, omgivet af sin familie.

S ØREN CHR. GROVE blev født den 9. april 1872 og ville således den 9. april være fyldt 78 år. Groves vugge stod i Silkeborg. Hans forældre var karetmagermester Simon Christensen Grove og dennes hustru Ane Sørensen. Han gik i kommuneskolen i Silkeborg, uddannedes til typograf og begyndte sin journalistiske løbebane hos redaktør Sundbo ved »Esbjerg Social-Demokrat«. Det kunne ikke være andet, end at Sundbo kom til at præge Grove, der aldrig blev træt af at fremstille Sundbo som journalisten over alle journalister. Efter i nogle år at have været lokalredaktør i Holbæk kom Grove i 1919 til Horsens og blev nærværende blads ansvarshavende redaktør. Det blev en rig arbejdstid for Grove og en fremgangens tid for vort blad. Alle grene af en journalist's virksomhed kastede Grove sig over med den rige intensitet, der var ham egen og som han bevarede indtil sygdommen nu ramte ham. Der kom snart til at stå gny om hans blad, der blev et tro spejlbillede af ham selv. I 21 år, indtil 1. oktober 1940, virkede Grove ved vort blad på en måde som det er værd at mindes i dag

I de år, Grove arbejdede ved vort blad, skrev det og ledede det, var der aldrig ro om hans navn. Med ildhu gik han op i arbejdet for bladets og socialismens sag, og selv om hele hans natur måtte føre med sig, at man ikke kunne være enig med ham om alt, så indrømmer enhver glad, at Grove aldrig gik på akkord med uret under nogen form. De, der har kendt Grove længst, fremstiller ham ofte som en stridens mand, men de, der kendte ham bedst, ved at fortælle om et varmt og følsomt hjerte, der bankede for de små i samfundet, og det var vel også derfor, at børn altid kom til at synes godt om Grove. Det gjorde hans modstandere ikke, men de respekterede ham, tvunget som de var dertil af de rene våben, som Grove altid benyttede i kampen for sit blads og sit partis interesser.

Fra 1921 til 1933 var Grove medlem af Horsens byråd, og fra 1936 til 1943 var han medlem af landstinget. Mange offentlige hverv har han røgtet, og i dem åbenbaret de personlige egenskaber, der skal til, om slige hverv skal røgtes ubestikkeligt og med saglig dygtighed. Bestridelsen af disse hverv har været bevis for, at Grove ikke blot var en god mand for sit blad og sit parti, men også for sin by og sin egn.

Dette gjaldt ikke blot, mens Grove var medlem af Horsens byråd, da han bl. a. var formand for skolekommissionen, men også i de år, han virkede på rigsdagen som medlem for 5. landstingskreds. I denne periode gav han mange beviser på, at by og egn aldrig søgte ham forgæves i sager, der kaldte på rigsdagsmanden. Virksomheder

institutioner og personer søgte Grove og fandt ham lydhør i enhver sag, der havde et sagligt grundlag.

Men var der en sag, der var noget muggent ved, en sag, der ikke var helt ren i kanten, så spændte Grove fra og sagde på stående fod sin mening ren og usminket op i øjnene på dem, der ville have ham til at gå et ærindre, der ikke var rent og sagligt. Sådan var Grove, og sådan blev han ved at være til sine dages ende. Derfor var han respekteret, derfor kom man til ham i tillid, derfor var han så fuldgod en repræsentant for dansk arbejderbevægelse, derfor rister hans gamle blad og en af hans gamle medarbejdere disse minder ved hans død.

S. R.